

JOLIENTJE FANTAST

Jolientje Fantast

30 PITTIGE EN VROLIJKE
VOORLEESVERHAALTJES

ED FRANCK

Met illustraties van
MARLIES VAN DIJCK

Van Halewyck

INHOUD

Groeien	9
Engel	13
Snoeplust	17
Windekind	21
Struikrover	26
Trouwen	31
Sprookje	35
Verrassing	39
Regen	45
Verhuis	48
Poppenkast	53
Verdwaald	57
Superman	61
Jarig	67
Vliegend tapijt	70

Het paard van de sint	75
Kerstkindje	79
Vriesweer	83
Driekoningen	89
De yeti	92
Moederdag	97
Logeren	101
Piraat	105
Koorts	111
Zondagochtend	115
Zonnebril	119
Reus	124
Schommelen	129
Prinses	133
Treinrit	138

GROEIEN

‘Ik wil groeien, ik wil zo groot als een boom worden!’ roept Jolien naar haar tweelingbroer Jelle. Die staat voor het open raam naar zijn zus te kijken. Ze staat stokstijf op het terras, in de plenzende regen.

Mama is boven bezig, ze ziet het niet.

‘De regen doet planten en struiken en bomen groeien. Die zuigen het water op’, legt Jolien uit.

‘Jij kunt het water toch niet opzuigen?’ zegt Jelle.

‘Jawel’, zegt Jolien. Ze gooit haar hoofd in de nek en spert haar mond open om regendruppels op te vangen.

‘Je bent kletsnat’, zegt Jelle. ‘Mag dat wel?’

‘Het mag van mij!’ roept Jolien.

‘Jij weet niet wat mag, jij bent toch nog geen mama?’ roept Jelle terug.

‘Later word ik mama’, zegt Jolien. ‘En daarom weet ik nu al wat mag.’

‘O’, zegt Jelle.

De plensbui drijft over.

‘Ben ik al een beetje gegroeid?’ vraagt Jolien.

‘Euh ... Misschien ... euh ... een millimeter’, zegt Jelle.

‘Dat is niet genoeg’, zegt Jolien. Ze denkt na.

‘Kom mee!’ roept ze en ze rent de tuin in. Met een schopje graaft ze een putje op een open plek tussen twee struiken. Ze gaat er blootsvoets in staan.

‘Haal een gietertje water’, zegt ze tegen Jelle. ‘Je moet mijn voeten begieten, mijn voeten zijn mijn wortels.’

Jelle doet wat ze vraagt. Dat doet hij altijd, alleen dán kun je leuk met haar spelen.

‘En? Groei ik?’ vraagt ze als Jelle het putje met water heeft gevuld.

Jelle bekijkt haar van top tot teen. ‘Eigenlijk ben je nu kleiner geworden, je staat in een putje, weet je wel’, lacht hij.

‘Alle konijnenkeutels!’ zucht Jolien. ‘Misschien is de grond hier niet goed genoeg.’

‘In de compostbak ligt goede grond, dat zegt papa altijd’, zegt Jelle.

‘Wat goed van je!’ roept Jolien. ‘Kom mee!’ Ze holt naar de compostbak en klimt over de houten wand.

Ze begint met haar voeten in de donkere aarde te wroeten, tot die tot boven haar enkels komt. Dan blijft ze roerloos staan.

‘En?’ vraagt ze na een minuutje.

Maar ze worden opgeschrikt door de stem van mama. ‘Jelle en Jolien, wat zijn jullie aan het doen?’

‘Aan het groeien!’ roept Jolien terug.

Mama komt de tuin in. Ze tilt meteen Jolien uit de compostbak. ‘Kijk eens wat een vuile voeten’, moppert ze. ‘En je kleren zijn drijfnat! Heb je in de regen gelopen?’

‘Gelopen? Nee, gestaan’, zegt Jolien.

‘Dan ga je nu maar eens zitten in het water’, beslist mama. ‘In bad.’

‘Dan ga ik in het bad rechtop staan, tot ik met mijn hoofd tot tegen het plafond ben gegroeid’, zegt Jolien koppig.

Want ze wil zo snel mogelijk een grote meid worden.